

C – zondag 25 – 22 september 2019 Onze Lieve Vrouw, Maastricht
Amos 8,4-7 ; ps. 113(112),1-2.4-6.7-8 ; Tim 2,1-8 ; Lucas 16,1-13

Hoef ik niet te bidden?

Wij noemen dat wel eens “heilig toeval”. Dat iets toevallig gebeurt, maar dat je je toch kunt afvragen of het wel ècht toevallig was. De 25e zondag door het jaar valt dit jaar samen met het festival *Musica Sacra*, dat dit jaar als thema heeft: “Bidden en Smeken”. En het is dan toch wel prachtig toeval dat wij precies vandaag, in de tweede lezing, de brief van Paulus aan Timóteüs, lezen: “*Vóór alles vraag ik u gebeden, smekingen, voorbeden en dankzeggingen te verrichten voor alle mensen*”. En even verder: “*Ik wil dus dat op alle plaatsen waar de gemeenschap samenkomt om te bidden, de mensen hun handen opheffen in een*

geest van godsvrucht, die haat en ruzie uitsluit”. We hadden voor vandaag geen mooiere tekst kunnen vinden om aan te sluiten bij het thema van *Musica Sacra*: “Bidden en Smeken”.

Bidden en smeken is natuurlijk niet hetzelfde. Bidden is niet alleen smeken. Smeken betekent dat men met aandrang iets vraagt. Bidden kan smeken zijn, maar niet alleen. Bidden is veel meer. Bidden kan zijn een gebed tot lofprijzing. Gebed uit dankbaarheid. Gebed om spijt te betuigen. Of gewoon de behoefte om te bedanken voor iets dat men heeft gekregen. De Bijbel staat er vol van. Wij bidden graag met de Bijbel. Het Boek van de Psalmen geeft tientallen voorbeelden van de vele manieren waarop wij kunnen bidden. Bidden kan ook zijn een gebed van verwijten. De psalmist doet het, wanneer hij God als het ware ter verantwoording roept en vraagt “waarom?” Of God verwijt dat Hij permanent afwezig is. Gebed kan ook zijn: gewoon aanwezig zijn, aanbidding, stille aanbidding, contemplatie, een lange stilte en niets zeggen, dat is ook gebed. Jezus kon hele nachten tot zijn Vader bidden. En dan was Hij zeker niet altijd aan het woord. Meditatie is ook gebed.

Maar één ding hebben alle bidders gemeenschappelijk. Wie bidt stelt zich kwetsbaar op. Wie bidt geeft zijn zelfverzekerdheid op. Wie bidt vertrouwt zich toe aan God. Wie bidt, geeft toe dat hij het zelf niet kan. Wie bidt geeft zichzelf geheel uit handen. Geeft zich over. In volledig vertrouwen. Wat het ook mag zijn. Want gebed wordt niet altijd verhoord. De avond voor zijn kruisdood bad Jezus tot zijn Vader: “Laat deze kelk aan mij voorbijgaan”. Hij werd niet verhoord. En Jezus gaf zichzelf uit handen.

In de twee andere lezingen van vandaag hebben we de tegenpool van de bidder. Als de bidder degene is die het niet zelf kan, die zich toevertrouwt aan God, en vraagt en smeekt, dan hebben we hier de man die het allemaal wel zelf kan, die verder niemand nodig heeft. Hij kan het helemaal alleen.

In de eerste lezing hekelt de profeet Amos de mensen voor wie commercie belangrijker is dan sociale rechtvaardigheid. Die sjoemelen met hun koopwaar. Die vinden dat de rustdagen maar afgeschaft moeten worden, want het is belangrijker dat de winkels open blijven, ook op zondag. Dat zijn de mensen die verder niets nodig hebben, die het wel zelf kunnen. Dat zijn mensen die ook niet bidden, want ze hebben niets te vragen.

Een ander die het ook allemaal wel zelf kan, zien we bezig in het Evangelie, in de parabel van Jezus. De corrupte vermogensbeheerder, die vrolijk fraudeert met andermans geld. Ja, wat is het toch moeilijk om op een eerlijke en ethische manier met geld om te gaan. Zeker met andermans geld. En ook al geeft Jezus toe dat die corrupte vermogensbeheerder een slimmerik is, – maar een slimmerik in eigenbelang, want doordat hij mensen omkoopt, werkt hij voor zichzelf –, maar hij keurt het gedrag van de man niet goed. De mammon blijft nu eenmaal onrechtvaardig. Geld corrupteert, dat weet iedereen. En je kunt nu eenmaal geen twee heren dienen. En dan komt die vraag van Jezus: Welke heer wil jij dienen?

“Bidden en Smeken”, moge het thema van Musica Sacra ons doen nadenken over deze uitdaging. Heb ik wel iets te vragen? Stel ik mij open en kwetsbaar op? Of hoef ik niet te bidden, omdat ik het wel zelf kan?

Régis de la Haye, diaken

Sint Paulus vraagt ons vandaag te bidden, voor alle mensen, in een geest van godsvrucht. Bidden & Smeken, dat is ook het thema van het festival Musica Sacra dat momenteel plaats vindt in onze stad Maastricht. Een bidder is iemand die zich overgeeft en kwetsbaar opstelt. In het Evangelie van vandaag zien we de tegenpool. Dat is de corrupte vermogensbeheerder. De man die het alleen kan, die niemand nodig heeft. Tussen die twee figuren mogen wij vandaag kiezen.

Pr. Op deze zondag, waarop ons wordt gevraagd te “bidden” en te “smeken”, richten wij ons in gebed tot God, de Almachtige Vader,

Voor allen die deze week de Bevrijding van Maastricht hebben herdacht,
dat zij dankbaar blijven voor de verworven vrede,
en de slachtoffers blijven herdenken,
– laten wij bidden,

Bidden wij voor de landen die nog altijd in oorlog zijn,
dat de vrede mag overwinnen,
– laten wij bidden,

Voor alle deelnemers aan het festival *Musica Sacra*,
die momenteel in Maastricht zijn,
dat het thema “Bidden en Smeken”
voor ieder een bron van inspiratie mag zijn,
– laten wij bidden,

Voor onszelf,
dat wij op een eerlijke manier omgaan met alles wat ons gegeven is,
onze economie,
onze aarde,
– laten wij bidden,

[intenties]

Heer,
Wij bidden en smeken,
dat wij kinderen van het Licht mogen zijn,
en dat wij U mogen dienen.
Dat vragen wij U door Jezus uw Zoon,
die met U leeft en heerst
in de eenheid van de Heilige Geest,
in alle eeuwen der eeuwen.
* Amen.